

Sygn. akt IV P 196/19

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r. w Puławach

sprawy z powództwa S. O.

przeciwko (...) Ośrodkowi (...) w P.

o dodatkowe wynagrodzenie roczne

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 lipca 2019r. powód S. O. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Ośrodka (...) w P. kwoty 3.258,00 zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia rocznego przysługującego jemu za rok 2016, o którym mowa w art. 48 karty Nauczyciela, które winno być mu wypłacone do dnia 31 marca 2017r. zgodnie z art. 5 ust 2 ustawy z dnia 12 grudnia 1997r o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla sfery budżetowej.

Pozwany (...) Ośrodek (...) w P. 2015r. nie uznawał powództwa i wnosił o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. O. zatrudniony jest w (...) Ośrodku (...) w P. od 1 września 1997r. jako nauczyciel wychowawca (akta osobowe).

W dniu 17 października 2014r. dyrektor pozwanego (...) M. K. wydał decyzję o zawieszeniu powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela z dniem 17 listopada 2014r. oraz ograniczył od 1 listopada 2014r. jego wynagrodzenie miesięczne, a jako uzasadnienie podał zdarzenie wychowawcze w dniu 15 października 2014r., polegające na czterokrotnym uderzeniu przez powoda wychowanka w twarz (k.24,akta osobowe). W dniu 22 października 2014r. dyrektor pozwanego (...) złożył wniosek do Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie L. o wszczęcie postępowania wyjaśniającego wobec powoda za uchybienie godności zawodu i obowiązkom nauczyciela (akta osobowe). Decyzją z dnia 27 października 2014r. Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) przy Wojewodzie L. wszczął postępowanie wyjaśniające wobec powoda (akta osobowe).

Postanowieniem z dnia 28 października 2014r. Prokuratura Rejonowa w Puławach objęła ściganiem z urzędu przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego polegające na naruszeniu nietykalności cielesnej wychowanka (...) przez powoda (akta osobowe).

Postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. z dnia 22 stycznia 2015r. postępowanie zostało zawieszono do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu karnym (akta osobowe).

W dniu 10 grudnia 2015r. powód zwrócił się do dyrektora pozwanego (...) o odwołanie go w pełnieniu obowiązków nauczyciela- wychowawcy, a dyrektor M. K. w piśmie z dnia 15 grudnia 2015r. oddalił ten wniosek podnosząc, że postępowanie dyscyplinarne jest w toku i nie zakończyło się wydaniem stosownego orzeczenia (akta osobowe).

W dniu 19 lutego 2016r. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie L. wydała orzeczenie dyscyplinarne, uznając powoda za winnego tego, że naruszył nietykalność cielesną wychowanka czterokrotnie uderzając wychowanka w twarz w dniu 15 października 2014r. i wymierzyła mu karę w postaci nagany z ostrzeżeniem. Powód był obecny na ogłoszeniu tego orzeczenia, a w szczególności został pouczony o możliwości wniesienia przez strony odwołania do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy MEN w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia a w przypadku braku odwołania orzeczenie jest prawomocne i podlega wykonaniu przez dyrektora placówki (k.21-23, akta osobowe).

W piśmie z dnia 14 marca 2016r. dyrektor pozwanego (...) zwrócił się do Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. z prośbą o przesłanie jemu informacji w sprawie orzeczenia dyscyplinarnego z dnia 19 lutego 2016r., a więc czy jest ono prawomocne, a jeżeli tak, to kiedy się uprawomocniło (k.25). W dniu 21 marca 2016r. do (...) wpłynęło pismo Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. informujące, że powód odebrał orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej w dniu 23 lutego 2016r. i ani rzecznik dyscyplinarny ani powód ani jego obrońca nie wnieśli odwołania, a więc orzeczenie jest prawomocne (k.26).

Powód nie dowiadywał się w Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. czy zostało wniesione odwołanie od tego orzeczenia lub czy orzeczenie jest prawomocne (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc słuchanego w sprawie IVP 193/16).

Pismem z dnia 22 marca 2016r., które powód otrzymał drogą pocztową w dniu 25 marca 2016r. dyrektor pozwanego poinformował powoda, że orzeczenie zapadłe w dniu 19 lutego stało się prawomocne po 14 dniach, a w związku z tym zawieszenie powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela z tym dniem stało się bezprzedmiotowe i wezwał powoda do wyjaśnienia przyczyn niestawienia się przez niego do pracy od dnia 9 marca tj. od dnia uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej (k.33, 34,54 akt sprawy IVP 193/16).

W dniu 23 marca 2016r. Dyrektor (...) otrzymał od powoda pismo, w którym pytał on dyrektora o powody dla których do chwili obecnej pozostaje zawieszony w obowiązkach nauczyciela mimo zakończenia postępowania Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. (k.57 akt sprawy IVP 193/16).

Powód zgłosił się do pracy w dniu 29 marca 2016r. (bezsporne).

W dniu 29 marca 2016r. dyrektor pozwanego (...) M. K. wydał decyzję o zawieszeniu powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela z dniem 29 marca 2016r. oraz ograniczył od 29 marca 2016r. jego wynagrodzenie miesięczne, a jako uzasadnienie podał nieusprawiedliwioną nieobecność powoda w pracy od 9 marca 2016r. (akta osobowe). Postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. z dnia 19 kwietnia 2016r. decyzja dyrektora pozwanego (...) o zawieszeniu powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela z dniem 29 marca 2016r. została uchylona (akta osobowe).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy i znajdujące się w aktach osobowych powoda, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd także zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumenty wskazane wyżej, a złożone do akt sprawy IVP 193/16.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) kwoty 3.258,00 zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia rocznego przysługującego jemu za rok 2016, jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 48 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. - Karty Nauczyciela (tekst jedn. Dz.U. z 2016r. poz. 1379 ze zm.) nauczycielowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz.U. z 2013 r. poz.1144 oraz z 2015 r. poz. 1268). Zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej z dnia 12 grudnia 1997 r. (t.jed. DZ.U. z 2016 poz. 2217 ze zm) pracownik nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w pełnej wysokości po przepracowaniu u danego pracodawcy całego roku kalendarzowego, zaś zgodnie z ust 2 pracownik, który nie przepracował u danego pracodawcy całego roku kalendarzowego, nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego, pod warunkiem, że okres ten wynosi co najmniej 6 miesięcy.

Art. 3 pkt 1 tej ustawy stanowi, że pracownik nie nabywa prawa do wynagrodzenia rocznego w przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy trwającej dłużej niż dwa dni.

W przedmiotowej sprawie taka sytuacja, w ocenie sądu, miała właśnie miejsce.

Podnieść należy, iż powód nie wykonywał pracy na rzecz pozwanego pracodawcy w okresie od 7 października 2014r., gdy to decyzją Dyrektora (...) został zawieszony w pełnieniu obowiązków nauczyciela wychowawcy aż do 29 marca 2016r., kiedy to stawił się do pracy. Ta decyzja dyrektora (...) była zgodna z art. 85t ust 1 i 2 Karty Nauczyciela, który to przepis przewiduje, że dyrektor szkoły może zawiesić w pełnieniu obowiązków nauczyciela, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub złożono wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli ze względu na powagę i wiarygodność wysuniętych zarzutów celowe jest odsunięcie nauczyciela od wykonywania obowiązków w szkole. Dyrektor szkoły zawiesza w pełnieniu obowiązków nauczyciela, jeżeli wszczęte postępowanie karne lub złożony wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego dotyczy czynu naruszającego prawa i dobro dziecka. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy, chyba że przeciwko nauczycielowi lub nauczycielowi pełniącemu funkcję dyrektora szkoły toczy się jeszcze postępowanie karne lub postępowanie dyscyplinarne, w związku z którym nastąpiło zawieszenie. Przepisy Karty Nauczyciela nie zawierają żadnych regulacji dotyczących „odwieszenia” nauczyciela zawieszono decyzją dyrektora w pełnieniu jego obowiązków. Z analizy treści art. 85t ust 1 i 2 Karty Nauczyciela wynika, że zawieszenie w pełnieniu obowiązków nauczyciela trwa do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego (jeżeli takie się toczy), co także zawarł ówczesny dyrektor pozwanego M. K. w treści pisma skierowanego do powoda z dnia 15 grudnia 2015r., będącego odpowiedzią na wniosek powoda o odwieszenie go w pełnieniu obowiązków nauczyciela- wychowawcy.

W sprawie powoda toczyło się od dnia 27 października 2014r. postępowanie dyscyplinarne i w dniu 19 lutego 2016r. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie L. wydała orzeczenie uznającego powoda za winnego tego, że naruszył nietykalność cielesną wychowanka czterokrotnie uderzając wychowanka w twarz w dniu 15 października 2014r. i wymierzyła mu karę w postaci nagany z ostrzeżeniem. Zgodnie z § 40 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r.

w sprawie komisji dyscyplinarnych dla nauczycieli i trybu postępowania dyscyplinarnego, od orzeczenia komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu lub jego obrońcy przysługuje prawo wniesienia odwołania, które wnosi się na piśmie w dwóch egzemplarzach do komisji, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie komisji, od którego nie zostało w terminie wniesione odwołanie lub wniesione odwołanie cofnięto, jest prawomocne i podlega wykonaniu.

Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej dla (...) z dnia 19 lutego 2016r. nikt nie wniósł odwołania, a więc to orzeczenie stało się prawomocne- co jest bezspornym, z dniem 8 marca 2016r. Zatem z tym dniem postępowania dyscyplinarne wobec powoda zakończyło się, a tym samym zakończył się okres zawieszenia powoda w pełnieniu obowiązków

powoda jako nauczyciela i powód powinien stawić się do pracy i tę pracę podjąć. Powód powinien ustalić w Komisji Dyscyplinarnej dla (...) czy wniesione zostało odwołanie od tego orzeczenia lub czy orzeczenie jest prawomocne, bo przecież jako obwiniony, zawieszonym od wielu miesięcy w pełnieniu obowiązków nauczyciela, powinien być najbardziej zainteresowanym w sprawie. Powód tymczasem żadnych działań nie podjął, nie wykonał żadnego telefonu, tylko czekał, aby to dyrektor pozwanego niejako poprosił go o powrót do pracy, co jest zachowaniem co najmniej lekkomyślnym, bo to przede wszystkim jemu powinno zależeć na tym, aby mieć wiedzę i to jak najwcześniej, czy będzie mógł wrócić do pracy niedługo po tym orzeczeniu Komisji, czy też Rzecznik jednak wniósł odwołanie od tego orzeczenia i sprawa jego powrotu do pracy przedłuży się.

Pamiętać należy, że dyrektor pozwanego (...) nie był stroną w tym postępowaniu dyscyplinarnym, ale to właśnie dyrektor w piśmie z dnia 14 marca 2016r. zwrócił się do Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie L. z prośbą o przesłanie jemu informacji w sprawie orzeczenia dyscyplinarnego z dnia 19 lutego 2016r., a więc czy jest ono prawomocne, a po uzyskaniu informacji w dniu 21 marca 2016r., że orzeczenie stało się prawomocne po 14 dniach od odebrania go przez powoda, niezwłocznie wysłał pismo do powoda z informacją, że orzeczenie stało się prawomocne z dniem 8 marca 2016r., a w związku z tym zawieszenie powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela z tym dniem stało się bezprzedmiotowe i wezwał powoda do wyjaśnienia przyczyn niestawienia się przez niego do pracy od dnia 9 marca tj. od dnia uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej.

Poza sporem jest, że powód- na skutek pisma dyrektora pozwanego, stawił się do pracy dopiero w dniu 29 marca 2016r., a w okresie od 9 marca do 28 marca pracy nie wykonywał i była to, w ocenie sądu, jego nieusprawiedliwiona nieobecność, czyli nieobecność w pracy, którą nie można, obiektywnie to oceniając, usprawiedliwić okolicznościami, które by uzasadniały zachowanie powoda, który nie zgłaszał się do pracy w tym okresie, w którym, jak wyżej podniesiono, powinien pracować. Powód przecież miał wiedzę o orzeczeniu dyscyplinarnym Komisji tj. że Komisja uznając go za winnego tego, że naruszył nietykalność cielesną wychowanka czterokrotnie uderzając go w twarz w dniu 15 października 2014r., ukarała go karą nagany z ostrzeżeniem, a nie karą zwolnienia z pracy, co dla powoda powinno być jasnym przekazem, że Komisja uznała, iż mimo uznania go winnym, ma on prawo być dalej nauczycielem w (...). Przyczyną zawieszenia powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela było właśnie zdarzenie z 15 października 2014r., gdy powód naruszył nietykalność cielesną wychowanka czterokrotnie uderzając go w twarz. Jak już wyżej podniesiono, powód winien sam, jako uprawniony do tego, ustalić czy orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej wydane w jego sprawie się uprawomocniło i kiedy, a tym samym kiedy – wobec upadku przyczyny zawieszenia, ma się stawić do pracy. Według sądu, dla powoda winno być oczywistym, że od momentu uprawomocnienia się tego orzeczenia, przestaje obowiązywać jego zawieszenie w wykonywaniu pracy nauczyciela i wraca on do pracy. Tymczasem to nie powód podjął działania zmierzające do ustalenia, czy orzeczenie to uprawomocniło się, tylko to dyrektor pozwanego (...) podjął działania ustalające, co ze sprawą powoda. Jak już wyżej podniesiono, to powód powinien być zainteresowany, czy i kiedy orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej, stanowiące przecież o jego przyszłości zawodowej, się uprawomocniło. Powód zaś przyjął bierną postawę, czekał w domu nie wiadomo na co, zamiast ustalać, czy orzeczenie tak przecież istotne dla niego jest prawomocne, nie kontaktował się w sprawie swojego powrotu do pracy z pozwanym pracodawcą, a jedyną jego aktywnością było pismo sporządzone przez niego dopiero w dniu 22 marca, w którym pyta on dyrektora pozwanego, dlaczego pozostaje zawieszony w obowiązkach wychowawcy. Niezrozumiałym jest dlaczego powód oczekiwał, aby to dyrektor pozwanego zawiadomił go o „odwieszeniu” zawieszenia i aby to dyrektor wzywał go do wykonywania pracy.

Zatem nieobecność powoda w pracy w (...) w dniach od 9 marca do 28 marca 2016r. była, w ocenie sądu, absolutnie nieusprawiedliwiona żadnymi obiektywnie istniejącymi okolicznościami.

Zatem, zdaniem sądu, powód nie nabył prawa do dodatkowego wynagrodzenia rocznego, gdyż zaszła tu przesłanka negatywna z art. 3 pkt1 ustawy o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym.

Mając na uwadze powyższe, sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc, który to przepis stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może nie obciążać w ogóle strony przegrywającej kosztami procesu. Zdaniem sądu, taka sytuacja tu właśnie zaistniała, a powód decydując się na dochodzenie swoich praw na drodze sądowej, niewątpliwie był subiektywnie przekonany o ich zasadności.